

§ 9. Wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego udzielą szerokiej pomocy zakładom pracy w realizacji budownictwa mieszkaniowego, w tym również jednorodzinne, oraz spowodują wyznaczenie komórek organizacyjnych urzędów wojewódzkich i terenowych organów administracji państwowej stopnia podstawowego do koordynowania całości zagadnień związanych z rozwojem tego budownictwa, a także rejestrowania umów cywilnoprawnych stanowiących podstawę do zorganizowa-

nia i podjęcia działalności przez zespoły pracownicze i młodzieżowe, o których mowa w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1982 r. w sprawie zasad udzielania kredytu bankowego na cele mieszkaniowe (Dz. U. z 1983 r. Nr 1, poz. 4).

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

168

UCHWAŁA Nr 112 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 września 1983 r.

w sprawie zasad wynagradzania za udział w posiedzeniach kolegiów i komisji orzecznictwa do spraw wykroczeń.

Na podstawie art. 20 § 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. o ustroju kolegiów do spraw wykroczeń (Dz. U. z 1971 r. Nr 12, poz. 118, z 1972 r. Nr 49, poz. 312, z 1974 r. Nr 24, poz. 142, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i z 1982 r. Nr 45, poz. 291) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Za udział w posiedzeniu kolegium do spraw wykroczeń przy terenowym organie administracji państwowej, urzędzie morskim, izbie morskiej i urzędzie górniczym, zwanym dalej „kolegium”, oraz w posiedzeniu komisji orzecznictwa do spraw wykroczeń przy wojewodzie (prezydencie miasta stopnia wojewódzkiego), przy Ministrze — Kierowniku Urzędu Gospodarki Morskiej i Prezesie Wyższego Urzędu Górniczego, zwanej dalej „komisją”, przysługuje wynagrodzenie w wysokości:

1) przewodniczącemu składu orzekającego	— 270 zł,
2) członkom składu orzekającego	— 180 zł,
3) protokolantowi	— 220 zł.

2. Osoby pozostające w stosunku pracy mogą otrzymać wynagrodzenie tylko za udział w posiedzeniu odbytym poza godzinami ich pracy zawodowej.

§ 2. 1. Członkowi kolegium i komisji wypłaca się na jego żądanie odszkodowanie przysługujące za utracony zarobek wskutek udziału w posiedzeniu, do wysokości wynagrodzenia przysługującego przewodniczącemu

składu, jeżeli wykaże, że nie pozostaje w stosunku pracy i że wynagrodzenie za udział w posiedzeniu nie równoważy utraconego zarobku.

2. Osobie, która otrzymała odszkodowanie za utracony zarobek, nie przysługuje wynagrodzenie za udział w posiedzeniu.

§ 3. Wynagrodzenie za udział w posiedzeniu i odszkodowanie za utracony zarobek są wolne od podatku od wynagrodzeń.

§ 4. Wydatki przewidziane w uchwale, dotyczące kolegiów i komisji działających przy terenowych organach administracji państwowej, pokrywa się z budżetów terenowych, a wydatki dotyczące pozostałych kolegiów i komisji, o których mowa w § 1 ust. 1 — z budżetu centralnego.

§ 5. Traci moc uchwała nr 81 Rady Ministrów z dnia 24 czerwca 1978 r. w sprawie zasad wynagradzania za udział w posiedzeniach kolegiów i komisji orzecznictwa do spraw wykroczeń (Monitor Polski z 1978 r. Nr 23, poz. 79 i z 1982 r. Nr 14, poz. 100).

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 października 1983 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

169

UCHWAŁA Nr 113 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 września 1983 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie uroczystych form rejestracji stanu cywilnego obywateli.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 41 Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1976 r. w sprawie uroczystych form rejestracji stanu

cywilnego obywateli (Monitor Polski z 1976 r. Nr 9, poz. 46 i z 1981 r. Nr 17, poz. 148) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na pokrycie kosztów ubioru określonego w ust. 1 przyznaje się kierownikom urzędów stanu cywilnego i ich zastępcom ekwiwalent w wysokości 10 000 zł na okres dwóch lat.”;

2) w § 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na pokrycie kosztów ubioru określonego w ust. 1 przyznaje się pracownikom ekwiwalent w wysokości 7 000 zł na okres dwóch lat. Do tych pra-

cowników mają zastosowanie przepisy § 4 ust. 3 i 4.”;

3) § 6 i 7 skreśla się;

4) w § 8 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wypłatę ekwiwalentów, o których mowa w § 4 i 5.”

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

170

UCHWAŁA Nr 115 RADY MINISTRÓW

z dnia 8 września 1983 r.

w sprawie utworzenia Narodowego Funduszu Ochrony Zabytkowej Kopalni Soli „Wieliczka”.

Na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Tworzy się Narodowy Fundusz Ochrony Zabytkowej Kopalni Soli „Wieliczka”, zwany dalej „Funduszem”.

2. Dysponentem Funduszu jest Kopalnia Soli „Wieliczka”.

§ 2. Dochodami Funduszu są:

- 1) równowartość podatku obrotowego od sprzedanych soli jadalnych,
- 2) wpływy od osób fizycznych i prawnych.

§ 3. Minister Finansów:

- 1) ustala stawki podatku obrotowego od soli jadalnych,
- 2) zwolni producentów soli od wpłat do budżetu podatku obrotowego naliczonego od sprzedaży soli jadalnych i przekazywanego na Fundusz.

§ 4. 1. Środki Funduszu są gromadzone na wyodrębnionym rachunku bankowym Kopalni Soli „Wieliczka” pod nazwą „Narodowy Fundusz Ochrony Zabytkowej Kopalni Soli «Wieliczka»”.

2. Nie wykorzystane w ciągu roku środki Funduszu przechodzą na lata następne.

§ 5. Wartość robót wykonywanych przez Kopalnię Soli „Wieliczka”, finansowanych z Funduszu, zalicza się do sprzedaży zewnętrznej.

§ 6. Środki Funduszu przeznacza się na finansowanie:

- 1) robót wykonywanych według Programu doraźnych robót remontowo-konserwatorskich w Kopalni Soli „Wieliczka” na lata 1982—1985, stanowiącego załącznik do decyzji nr 46 Prezydium Rządu z dnia

22 grudnia 1982 r. w sprawie zachowania zabytkowej części Kopalni Soli „Wieliczka”,

- 2) robót remontowo-konserwatorskich i inwestycji zabezpieczająco-konserwatorskich wykonywanych po roku 1985. zgodnie z docelowym programem zabezpieczenia zabytkowej Kopalni Soli „Wieliczka”, zatwierdzonym przez Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego.

§ 7. 1. Kopalnia Soli „Wieliczka” prowadzi prace zabezpieczające według rocznych planów opracowywanych przez Kopalnię we współpracy z zespołem do spraw zabezpieczenia pod względem górniczym Kopalni Soli „Wieliczka”, działającym przy Ministrze Przemysłu Chemicznego i Lekkiego.

2. Kopalnia Soli „Wieliczka” zasięga opinii właściwych organizacji naukowych i społecznych w sprawach prac zabezpieczających.

3. Nadzór konserwatorski nad realizacją programów i rocznych planów prac zabezpieczających sprawuje właściwy konserwator zabytków.

4. Nadzór górniczy i ogólny nad realizacją programów i rocznych planów prac zabezpieczających sprawuje dyrektor Biura Zrzeszenia Przedsiębiorstw Kopalnictwa Surowców Chemicznych i Mineralnych, który składa Ministrowi Przemysłu Chemicznego i Lekkiego sprawozdania z działalności technicznej i finansowej w okresach rocznych.

5. Nadzór nad wykorzystaniem Funduszu sprawuje Minister Przemysłu Chemicznego i Lekkiego.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski